

Mangler ved Hjemmeligholdelsen af de afgivne Bedømmelser, men meget kan ogsaa siges til Fordel for denne Form for Bedømmelsernes Afgivelse. Begge Maader have jo deres Fordele og Mangler. Ministeriet er imidlertid ikke saa ubetinget stemt for den konfidentielle Form, at man vil være utilbøjelig til at optage Forhandling om en Ændring af de bestaaende Forhold paa dette Omraade.

Det næste Punkt paa Henstillingen er Udvalgets Forslag om, at Søfart og Kommando til Søs som Forfremmelsesbetingelse for Officerkorpsets Bedkommende — med Undtagelse af de til de tekniske Poster knyttede Officerer — mindst bør føres tilbage til Forordningerne i Lov om Søværnets Ordning af 24de April 1868.

Hovedforstellen mellem den paa Lovforslaget for de paagældende Officerer fordrede Søfart — hvilken Forordning i øvrigt er i nær Overensstemmelse med de for Tiden herom gældende Bestemmelser — og Forordningerne i saa Henseende paa Ordningsloven af 1868 bestaar da i, at medens efter Forslaget en Premierløjtnant, for at kunne forfremmes til Kaptajn efter Aldersorden, efter sin Ud nævnelse til Sekondløjtnant skal have faret til Søs i tilfammen 6 Aar, gif den tilsvarende Forordning paa Loven af 1868 ud paa en Søfart af 7 Aar. Men det maa nu hertil erindres, at medens der vel fordredes 1 Aar mere Søfart paa sidstnævnte Lov, saa indeholder Lovforslagets Bestemmelse paa anden Maade en Skærpselse, idet der i denne fordres, at mindst Halvdelen af de 6 Aars Søfart skal være erhvervet i dansk Orlogsfart. Det maa dog sikkert indrømmes, at der ligger en vis Kompensation for Reduktionen i Tid i den tilføjede Bestemmelse om Søfartens Bestaenhed. Med denne Indrømmelse for Dje maa det endog siges, at Forordningerne i Retning af Søfart ved de samme Officerers Forfremmelse efter Valg paa nærværende Lovforslag ere stærkede i Forhold til, hvad de vare paa Ordningsloven af 1868. De lyde nemlig begge paa 4 Aars Søfart, men paa Lovforslaget fordres endvidere, at mindst Halvdelen skal være erhvervet i dansk Orlogsfart.

Der vilde vel i og for sig under de nærværende langsomme Forfremmelsesforhold ikke være noget til Hinder for at imødekomme Udvalgets Ænsker i ovennævnte Henseende, men med den Omstændighed for Dje, at Avancementet normalt kan blive noget bedre, og under Henhyn til at Avancementet perioderis, saaledes som det ogsaa af og til er sket, end yderligere kan blive paastryndet, maa man nære Betænknelighed ved at tiltræde

det stillede Forslag. Der maatte i alle Tilfælde for Sikkerheds Skyld med den foreslaede Forandring følge en Forøgelse af den aarlige Udrustningskonto.

Det skal dog bemærkes, at de paa Lovforslaget opførte og her omhandlede Forringer i Retning af Søfart for at kunne forfremmes til Kaptajn ikke ere saa ringe endda, sammenlignet med hvad der fordres i Udlandet. Det skal saaledes oplyses, at der paa den franske Lov om Marinens Personel af 10de Juni 1896 i alt fordres 9 Aars Søfart for at kunne forfremmes til Capitaine de frégate (ævnstillet med Lovforslagets Kommandorkaptajner), nemlig

som Aspirant af 2den Klasse}	1 Aar,
— — — 1ste —	2 —
— Enseigne de vaisseau	2 —
— Lieutenant de vaisseau af 2den } og 1ste Klasse	4 —

i alt 9 Aar,

medens der allerede for at blive Kaptajn hos os fordres i alt ca. 8 Aars Fart, fordelt saaledes:

Som Lærling	1 Aar 3 Mndr.,
— Kadet	1 — 8 —
— Sekond- og Premierløjtnant	6 — " —

i alt ca. 8 Aar.

Søfarten i Frankrig skal være erhvervet om Bord i Flaadens udrustede Skibe, i Skibe „en disponibilité“ (en Slags 1ste Linie) uden for Værsterne, i Skibe paa Prøvetogt og i Skolestibe. Lig med Søjteneste beregnes endvidere Tjeneste ved Infanteriflote-Bataillon og ved den passive Sømine-tjeneste i Orlogshavnene. Herhjemme skal jo kun Halvdelen af Søfarten som Løjtnant være erhvervet i dansk Orlogsfart, den anden Halvdel kan præsteres som fremmed Orlogsfart, Fyr- og Vagerfart, Krydstoldfart og Koffardifart. Lig med Søjteneste regnes her Tjeneste ved Søminevæsenet og om Bord i Bagtskibet ved Kjøbenhavn; disse Tjenester kunne imidlertid kun erstatte Søjteneste uden for dansk Orlogsfart, og der beregnes kun $\frac{1}{3}$ af Tjenestetiden som Fart.

Med Henhyn til Udvalgets Ænske om at Bestemmelserne for Kommando til Søs fra Ordningsloven af 1868 atter indføres paa Lovforslaget, har Ministeriet intet derimod at erindre, og har man derfor til § 40 gjort de i saa Henseende fornødne Tilføjelser.

Henstillingen behandles derefter Spørgsmaalet om Aldersgrænser for Underofficerer. Udvalget mener herom, at det